

Miroslav Plešák o Antonínu Přidalovi:

„Své sudičky neslyšíme, protože neumíme naslouchat. Antonín Přidal tento dar nepozbyl. Nebo našel? Ať tak či tak, naslouchá mrznoucím jabloním, sovímu zpěvu, skřípání dějin, vábničkám snů, rolníčkám sáněk i šašků, víře ztracených a závesti nenasytných, radostem smutných a smutku veselých. Má odvahu a trpělivost naslouchat řeči lidí a jejich příběhům. A také všem svým hlasům, což je někdy vůbec nejtěžší. Nad jeho hrami mám pocit, že jsou slovem zrozeným z naslouchání, chcete-li – výzvou z pokory...“

Odpověď Antonína Přidala na otázku „Jakou úlohu hraje ve vašem životě divadlo – domníváte se, že se bez divadla neobejdete?“

„V dětství a mládí hltá člověk vše, čím mu jeviště, loutkové, ochotnické i státní, poodkryvá svět za světem vezdejším. Nikdy nevíte, co by za oponou mohlo být. Na sklonku dospělosti už to dost tušíte, ale neobejdete se bez naděje, že tam bude něco, co vám ještě nebylo dopřáno zažít. Ne kulometry v Shakespearovi, ne čmáranice vydávající se za zrcadlo. Objevné zákmity v hereckých tvářích. Nevypočitatelná gesta. Intonace, které problyschnou hlavou jako přesná jehla. Trojrozměrný obraz svěřený proměnám pohybu a světla. Je to málo? Úlohu v mém životě hraje divadlo takovou, že naléhá, abych se bez něj neobešel. Obejdeš-li mě, zahyneš, hrozí mi ženským prstem. Obejdu-li tě, nezahyneš, jistím se mužsky já.“

Byl jeden dědeček za dveřmi,

řikal: „Když klepu, otevř mi.

Klepu tolik let,

že je ze mě kmet,

a nadále zůstávám za dveřmi.

(Edward Lear: *Kniha třesků a plesků*..
Překlad Antonín Přidal)

Karlovy VARY°

Představení vzniklo
za podpory Města Karlovy Vary.

*Práva k dramatickému textu zastupuje
Aura - Pont s. r. o., Veslařský ostrov 62,
147 00 Praha 4.*

www.divadlod3.webnode.cz
www.facebook.com

Divadelní studio D3, o.s.
Karlovy Vary

Antonín Přidal

Malé noční hry

*(Sen o dvou kůrkách,
Pěnkava s Loutnou)*

**Premiéra v divadle Husovka
v pátek 31. května 2013 v 19.30 hod.**

Sen o dvou kůrkách

*Před mnohým se dá utéct,
ale před smrtí a před svědomím ne...*

Kostka	Petr Johanovský
Nožik	Luboš Štěpán
Dívka	Eva Šollová

Všichni sním, sním i já sám,
že v žaláři přebývám,
sním, že svět vidím svou mříží,
sním, že teď mě život tíží.
Co je život? – Přelud, klam.
Co je život? Hrozně vratký
stín, dech dechu jinovatky.
Vše velké je malé jen.
Dnes už vím: život je sen,
i ty sny jsou z jeho látky.

(Pedro Calderón de la Barca:
Život je sen. Překlad Vladimír Mikeš)

Antonín Přidal

Malé noční hry

*(Sen o dvou kůrkách,
Pěnkava s Loutnou)*

režie:
Anna Ratajská

výprava:
Václav Junek, Tomáš Braunreiter

hudba:
Petr Ratajský

dramaturgie:
Petra Kohutová

produkce:
Eliška Huberová

nápověda:
Lucie Miškovská

Premiéra v divadle Husovka
v pátek 31. května 2013 v 19.30 hod.

Pěnkava s Loutnou

*... a naděje je všude tam,
kde člověk tihne k jinému člověku.*

Pěnkava	Eliška Huberová
Loutna	Eva Lešková
Osoba	Jaroslav Weinlich

Smrt mějte za jistou. Pak smrt i život
vám zesládnou. A rcete životu:
Jestli tě ztratím – ztrácím, co jen blázen
by mermomocí držel. Jsi jen dech,
závislý na všech změnách v povětří,
jež ohrožují každou hodinou
tu tvoji schránku... Sám sebou nejsi:
vždyť trváš z tisíců a tisíců
zrníček prachu. Ani šťasten nejsi:
stále se pidiš po něčem, co nemáš,
a pomíjíš, co máš...

(William Shakespeare: Půjčka za vetu.
Překlad Václav Renč)